

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení dne 22. dubna 2024 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Šlosara a přísedících Bc. Josefa Malého a Bc. Marcely Toušovské

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici ██████████, invalidní důchodce,

je vinen, že

1) v přesně nezjištěných dnech v období od přelomu ██████████ a ██████████ 2022 do přelomu ██████████ a ██████████ 2023 v obytném automobilu tovární značky AVIA ██████████ se SPZ ██████████, zaparkovaném v blízkosti vlakového nádraží v obci ██████████, okres ██████████, kraj Vysočina, se poškozené nezletilé ██████████, narozené ██████████, jejíž nízký teprve batolecí věk mu byl zřejmý a měl ji svěřenou ke hlídání, při vědomí, že se mu pro svůj nízký věk nebude vůbec schopna účinně bránit, pro svoje sexuální uspokojení, nejméně ve dvou případech, po jejím vysvlečení a obnažení svého penisu, třel svým penisem o nahé přirození a konečník, do kterých se snažil svým penisem bezvýsledně proniknout, kdy jí ještě také do pochvy zaváděl dětský teploměr a v její pochvě s ním manipuloval, přičemž si toto svoje jednání v obou případech natočil mobilním telefonem značky BISON ██████████ a dokumentoval i pořizováním fotografií,

tedy

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, kterého se dopustil v úmyslu jiného zneužitím bezbrannosti donutit k pohlavnímu styku, spáchat čin

souloží a pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let, ale k dokonání trestného činu nedošlo,

- zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

2) v přesně nezjištěný den v průběhu [REDAKCE] poloviny roku 2022 ve venkovním prostoru v areálu Nemocnice [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] si za účelem opatřit si videozáznam využitelný pro svoje následné sebeuspokojování za využití mobilního telefonu značky BISON [REDAKCE] natočil obnažený genitál poškozené nezletilé [REDAKCE], narozené [REDAKCE], jejíž věk pod 15 let mu byl zřejmý a měl ji svěřenou ke hlídání, během jejího močení, a následně ji pro vlastní sexuální uspokojení pod záminkou otření jejího přirození po močení svojí rukou manipuloval v oblasti jejího přirození, kdy se jí snažil palcem a ukazováčkem roztahovat stydké pysky, zneužívaje toho, že pro svůj nízký věk smyslu jeho jednání nerozuměla a ani si nebyla vědoma jeho protiprávnosti, a proto neměla důvod se mu začít účinně bránit,

tedy

- jiného zneužitím bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin na dítěti mladším patnácti let,
- zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

3) v odpoledních hodinách přesně nezjištěného dne v měsíci [REDAKCE] 2023 v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] využil převlékání poškozené nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE], narozené [REDAKCE], jejíž věk pod 15 let mu byl zřejmý a měl ji svěřenou ke hlídání, k pořízení videozáznamu zachycujícího její obnažené tělo a zejména i přirození, a to mobilním telefonem značky BISON [REDAKCE], pro účely následného sebeukájení,

tedy

zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

4) v přesně nezjištěných dnech v období od [REDAKCE] poloviny roku 2022 do poloviny roku 2023 si v obytném automobilu tovární značky AVIA [REDAKCE] se SPZ [REDAKCE] zaparkovaném v blízkosti vlakového nádraží v obci [REDAKCE], svým mobilním telefonem značky BISON [REDAKCE], jednak za využití tzv. printscreenů zhotovil nejméně 10 obsahově rozdílných fotosouborů z videí zaznamenávajících jednak obnažené pohlavní orgány poškozených nezletilých [REDAKCE], narozené [REDAKCE], [REDAKCE], narozené [REDAKCE], a [REDAKCE], narozené [REDAKCE], o kterých věděl, že jsou dětmi mladšími 15 let, a v případě nezletilé [REDAKCE] i s ní uskutečněný společný pohlavní styk,

tedy

vyrobil elektronické pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

5) s největší pravděpodobností nejméně od [REDAKCE] roku 2020 do jeho zadržení dne [REDAKCE] 2023 si na různých místech, zejména v obvodu soudního okresu [REDAKCE], prostřednictvím internetu vyhledával a stahoval za účelem jejich uchovávání do paměti svojí elektroniky foto a videosoubory mající charakter tzv. dětské pornografie, zobrazující osoby zjevně mladší 18 let s vyzývavě obnaženými pohlavními orgány nebo při různých formách skutečného nebo simulovaného pohlavního styku, které si dílem i přeposílal mezi emailovými účty [REDAKCE]@gmail.com a [REDAKCE]@seznam.cz, které měl jinak uloženy v rozsahu nejméně 118 obsahově různorodých fotosouborů a 71 videosouborů v mobilním telefonu značky BISON

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

■, tabletu značky LENOVO model ■, v tabletu značky LENOVO model ■
a notebooku značky ASUS model ■,

tedy

přechovával elektronické pornografické dílo, které zobrazuje a jinak využívá dítě a osobu, jež se
jeví být dítětem,

čímž spáchal

pod bodem 1)

pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 k § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a)
tr. zákoníku,

přechin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem 2)

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku,

přechin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem 3)

přechin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem 4)

přechin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku,

pod bodem 5)

přechin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí
svobody v délce **sedmi let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice
s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci

- mobilní telefon zn. BISON ■ s IMEI 1: ■ a IMEI 2: ■,
s vloženou SIM kartou O2 č. ■,
- tablet zn. LENOVO, model ■, ■, s vloženou paměťovou kartou
microSDXC zn. SAMSUNG o kapacitě 256 GB,
- tablet zn. LENOVO, model ■, IMEI: ■ s vloženou SIM kartou
operátora O2 č. ■ a s vloženou paměťovou kartou microSDXC
zn. SANDISK o kapacitě 64 GB,
- notebook zn. ASUS, model E210M, S/N: ■

Podle § 100 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **zabezpečovací
detence**.

Shodu s prvopisem potvrzuje ■.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen na náhradě nemajetkové újmy zaplatit

- poškozené [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], částku [REDACTED] Kč,
- poškozené [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], částku [REDACTED] Kč,
- poškozené [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], částku [REDACTED] Kč.

Odůvodnění:

Trestní řízení před soudem

1. Dne 27. 3. 2024 byla u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích podána obžaloba na [REDACTED] kvalifikovaného u skutku pod bodem 1) jako pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 k § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, u skutku pod bodem 2) jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, u skutku pod bodem 3) jako přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, u skutku pod bodem 4) jako přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku a u skutku pod bodem 5) jako přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Hlavní líčení soud konal dne 22. 4. 2024.
3. Obžalovaný na počátku hlavního líčení prohlásil, že je vinen skutky popsány v obžalobě a souhlasí s jejich právní kvalifikací. Soud prohlášení viny obžalovaným přijal a podle § 206c odst. 6 tr. řádu současně rozhodl, že dokazování v rozsahu prohlášené viny nebude provedeno. Na základě výše uvedené lze konstatovat, že výrok rozsudku v části popisu skutkového děje a jeho právní kvalifikace vychází z prohlášení viny obžalovaným.

Trest

4. Podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud rovněž přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jejího zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Podle § 39 odst. 3 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud také přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 tr. zákoníku.
5. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem chráněný trestním zákoníkem spočívající v ochraně svobody každého člověka rozhodovat o svém pohlavním životě, v ochraně dítěte, resp. dítěte mladšího patnácti let, před nedobrovolným a předčasným pohlavním životem, v ochraně mravního, psychického a tělesného vývoje dětí mladších patnácti let, jimž zákon poskytuje ochranu před jakýmkoli útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost, a v ochraně dětí před sexuálním zneužíváním prostřednictvím pornografických děl.
6. Závažnost jednání obžalovaného je zřetelná zejména u skutku pod bodem 1), u něhož se obžalovaný snažil proniknout svým penisem do vagíny či konečníku poškozené [REDACTED],

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

která byla v kojeneckém věku, přičemž k dokonání nedošlo nikoliv proto, že by obžalovaný od svého jednání dobrovolně upustil, ale proto, že penetrace nebyla vzhledem k anatomickým překážkám možná. Nelze však bagatelizovat ani jednání obžalovaného u skutku pod bodem 2), u něhož došlo k fyzickému kontaktu mezi obžalovaným a [REDAKCE] poškozenou [REDAKCE], a ani trestnost dalších přečinů.

7. Obžalovaný je poživitelem invalidního důchodu prvního stupně, který aktuálně pobírá ve výši 8 979 Kč měsíčně, jak vyplývá ze sdělení České správy sociálního zabezpečení. Výpisem z centrální evidence exekucí bylo prokázáno, že vůči obžalovanému je v současné době vedeno více exekucí.
8. Z hodnocení Věznice [REDAKCE] vyplývá, že odsouzený je ve vazbě od [REDAKCE] 2023, do výkonu trestu odnětí svobody by převeden dne [REDAKCE]. 2023. Jeho chování je na požadované úrovni, je slušný, nebyl kázeňsky trestán ani odměněn.
9. Opis z evidence přestupků obžalovaného vykazuje čtyři záznamy, tři za rok 2021 a jeden v roce 2022.
10. V rejstříku trestů obžalovaného je celkem sedm záznamů, jako k přitěžující okolnosti se přihlíží pouze ke dvěma odsouzením. Trestním příkazem Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 29. 6. 2020, sp. zn. 1 T 93/2020, byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku (střelba ze vzduchovky na veřejnosti), za což mu byl uložen trest odnětí svobody v délce osmi měsíců se zkušební dobou podmíněného odsouzení na tři roky (následně v říjnu 2023 došlo k nařízení výkonu trestu odnětí svobody) a dále trest propadnutí věci – vzduchové pistole. Trestním příkazem Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 25. 2. 2022, sp. zn. 2 T 27/2022, byl obžalovaný uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku, porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku (krádeže v kolárně a ve sklepech), za což mu byl uložen trest odnětí svobody v délce jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let za současného dohledu, avšak v únoru 2024 došlo k nařízení výkonu trestu.
11. Při ukládání trestu soud zohlednil prohlášení viny obžalovaným. Za polehčující okolnost soud považuje podle § 41 písm. l) a m) tr. zákoníku doznání obžalovaného a jeho spolupráci při objasňování trestné činnosti. Obžalovaný sice v závěru hlavního líčení vyjádřil lítost nad svým jednáním, soud však s ohledem na osobnost obžalovaného a povahu spáchaného jednání nepovažuje toto jeho vyjádření za natolik přesvědčivé, aby se jednalo o polehčující okolnost ve smyslu § písm. o) tr. zákoníku. Přitěžující okolností ve smyslu § 42 písm. a), n) a q) tr. zákoníku soud shledal v tom, že obžalovaný trestnou činností páchal s rozmyslem, spáchal více trestných činů a byl již pro trestné činy odsouzen. Současné nelze přehlédnout, že všechny tři poškozené u skutků pod body 1) až 3) byly obžalovanému s důvěrou svěřeny ke hlídání, jak vyplynulo z výpovědí jejich matek, přičemž obžalovaný zneužil této důvěry k trestné činnosti a vlastnímu sexuálnímu uspokojení. Rovněž je třeba poukázat na to, že obžalovaný měl z předchozí doby zkušenost se sexuologickým léčením v ústavní i ambulantní formě, byl si vědom svých (protiprávních) sexuálních preferencí, přesto se znovu dopustil trestného jednání, které navíc bylo intenzivnější a závažnější.
12. Výslechem znalkyně MUDr. Petry Sejblové (psychiatrie, sexuologie) bylo prokázáno, že intelekt obžalovaného je na hranici mezi normou a [REDAKCE] mentální retardací, jeho osobnost je nezralá s rysy emoční lability a disociality. I přes hraniční rozumové schopnosti byl obžalovaný schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání, byl sexuologicky léčen dvanáct let a poučován o nutnosti dodržovat preventivní opatření, zejména zákaz kontaktu s dětmi. Jeho ovládací schopnost byla snížena podstatně v důsledku poruchy sexuální preference typu pedofilní sadismus, nejednalo se však o úplné vymizení. Jak vyplynulo z výpovědi znalkyně PhDr. Marcely Langové Šindelářové (klinická psychologie), osobnost obžalovaného je nezralá, s problémovou emocionalitou,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

nedostatečnou sebevládou, jeho myšlení je nepružné a mizivě sociálně přizpůsobivé, obžalovaný není téměř schopen myslet v souvislostech a jeho vztah k realitě je slabý. Obžalovaný nemá dostatek předpokladů pro úspěšnou resocializaci.

13. Podle § 43 odst. 1 věty první tr. zákoníku odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný; jde-li o vícečinný souběh většího počtu trestných činů, může soud pachateli uložit trest odnětí svobody v rámci trestní sazby, jejíž horní hranice se zvyšuje o jednu třetinu.
14. Trest byl obžalovanému ukládán podle nejpřísnějšího ustanovení, kterým je § 185 odst. 3 tr. zákoníku, u něhož sazba odnětí svobody činí pět až dvanáct let. V této věci se sice jedná o vícečinný souběh většího počtu trestných činů, soud však dospěl k tomu, že odpovídající trest odnětí svobody ještě lze uložit v rámci základní (nezvýšené) sazby.
15. Soud přihlédl ke všem rozhodným okolnostem relevantním pro úvahu o druhu a výměře trestu odnětí svobody včetně dalšího druhu trestu (propadnutí věci) a současně ukládané zabezpečovací detence. Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že odpovídajícím trestem je jednak trest odnětí svobody vyměřený na 2/7 nezvýšené trestní sazby, tedy v délce sedmi let, pro jehož výkon byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, jednak trest propadnutí věci – mobilního telefonu, dvou tabletů a notebooku, které, jak bylo prokázáno protokoly o vydání věci a protokolem o domovní prohlídce, patřily obžalovanému a které použil při páčání trestné činnosti.

Zabezpečovací detence

16. Podle § 100 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku soud může uložit zabezpečovací detenci vzhledem k osobě pachatele s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a jeho poměrům, jestliže pachatel spáchal zločin ve stavu vyvolaném duševní poruchou, jeho pobyt na svobodě je nebezpečný a nelze očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možnostem působení na pachatele vedlo k dostatečné ochraně společnosti.
17. Zabezpečovací detence je jedním z druhů ochranných opatření a jejím smyslem je poskytnout ochranu společnosti před zvláště nebezpečnými duševně nemocnými osobami postiženými duševní poruchou. Podle § 100 odst. 4 tr. zákoníku se zabezpečovací detence vykonává v ústavu pro výkon zabezpečovací detence se zvláštní ostrahou a s léčebnými, psychologickými, vzdělávacími, pedagogickými, rehabilitačními a činnostními programy. Zabezpečovací detence má odlišný způsob výkonu jak v porovnání s výkonem trestu odnětí svobody (léčebné a jiné programy), tak s výkonem ochranného léčení, a to zejména pokud jde o střežení, které zajišťuje vězeňská služba.
18. V této věci je zřejmé, že předchozí dvanáctileté sexuologické léčení obžalovaného – ve formě nejprve ústavní a poté ve formě ambulantní – nedosáhlo z hlediska budoucí prevence svého smyslu. Navíc, jak vyplývá z trestního příkazu Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 20. 9. 2018 sp. zn. 1 T 161/2018, obžalovaný v době od [REDAKCE] 2017 do [REDAKCE] 2018 řádně nedodržoval svoji pravidelnou docházku v rámci ambulantního sexuologického léčení, což je v souladu se závěrem o nedostatečné sebevládě obžalovaného, jak o ní vypověděla znalkyně PhDr. Marcela Langová Šindelářová. Jak vyplynulo z výsledku znalkyně MUDr. Petry Schejbalové, předchozí léčení trvající do roku 2019 nesplnilo svůj účel, naopak došlo ke zvýšení extrémně závažného sexuálního jednání vůči kojenci se snahou o penetraci. S ohledem na to, že uložení dalšího ústavního sexuologického léčení je neúčelné a pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný pro zvýšené riziko recidivy sexuálně agresivního jednání, znalkyně navrhla uložení zabezpečovací detence.
19. Podle § 123 tr. zákoníku se duševní poruchou rozumí mimo duševní poruchy vyplývající z duševní nemoci i hluboká porucha vědomí, mentální retardace, těžká asociální porucha

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

osobnosti nebo jiná těžká duševní nebo sexuální odchylka. V této věci bylo prokázáno, že obžalovaný trpí mnohočetnou poruchou sexuální preference neboli sexuální odchylkou. V důsledku této odchylky se obžalovaný dopustil zločinu. Jak vyplývá ze shora uvedeného, nelze očekávat, že by případně uložené ochranné léčení sexuologické v ústavní formě s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možnostem působení na obžalovaného vedlo k dostatečné ochraně společnosti. Lze tak shrnout, že byly splněny zákonné podmínky pro uložení zabezpečovací detence, jak je ve výroku uvedeno.

20. Pro úplnost soud dodává, že podle § 100 odst. 5, 6 tr. zákoníku zabezpečovací detence potrvá, dokud to vyžaduje ochrana společnosti. Soud nejméně jednou za dvanáct měsíců přezkoumá, zda důvody pro její další pokračování ještě trvají. Zabezpečovací detenci může soud změnit dodatečně na ústavní ochranné léčení, pominou-li důvody, pro něž byla uložena, a jsou současně splněny podmínky pro ústavní ochranné léčení.

Náhrada nemajetkové újmy

21. Poškozená [REDAKCE] se řádně a včas připojila prostřednictvím zákonné zástupkyně – své matky – k trestnímu stíhání s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 80 000 Kč, obdobně [REDAKCE] ve výši 60 000 Kč a [REDAKCE] ve výši 50 000 Kč.
22. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a § 82 občanského zákoníku (zák. č. 89/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
23. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiucněním a zadostiucnění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích upravuje § 2955 občanského zákoníku tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.
24. Soud se proto zabýval tím, zda poškozené utrpěly nemajetkovou újmu, která vznikla v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejedná o postačující jen odčinění přiměřeným zadostiucněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozená nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014).
25. Přestože z provedených důkazů nevyplývá, že by na poškozených jednání obžalovaného zanechalo traumatizující či zásadní účinky, v daném případě nepochybně došlo k zásahu do osobnostní sféry poškozených. Poškozené byly v době spáchání trestného činu dětského věku, pachatelem byl obžalovaný, jemuž byly svěřeny ke hlídání. Z hlediska intenzity zásahu je zřejmé, že nejzávažnější byl u skutku pod bodem 1) u poškozené [REDAKCE], kontaktní byl i u poškozené [REDAKCE] u skutku pod bodem 2) a nejmenší intenzita byla zjištěna u skutku pod bodem 3) u poškozené [REDAKCE], kterou si obžalovaný při převlékání pouze natácel. Nelze přehlédnout, že u poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] došlo k sekundární viktimizaci v podobě následného výslechu jako svědkyň v přípravném řízení. Z výpovědi poškozené [REDAKCE], které bylo v době činu necelých [REDAKCE] let, vyplývá, že si jednání obžalovaného přiměřeně svému věku zapamatovala. Poškozená [REDAKCE], které bylo v době činu [REDAKCE] let si na uvedenou událost nevzpomněla, poškozená [REDAKCE] nebyla vzhledem ke svému věku (v době činu [REDAKCE] věk) vyslechnuta. V této souvislosti je třeba Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

zmínit i to, že závažnost zásahu obžalovaného do osobnostní integrity poškozených, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy jim způsobené, vyjadřuje již samotný fakt, že skutek obžalovaného byl kvalifikován u poškozené [REDAKCE] jako pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 k § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a u [REDAKCE] jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku.

26. V projednávané věci soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalovaného došlo k zavrženíhodnému zásahu do jednoho ze základních práv poškozených – lidské důstojnosti v sexuální oblasti, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění.
27. Vzhledem k tomu, že poškozeným nepochybně ze shora uvedených důvodů vznikla nemajetková újma, když došlo k zásahu do jejich osobnostní sféry, je na místě přiznat jim právo na náhradu vzniklé nemajetkové újmy v penězích, neboť se nejedná o postačující pouze její odčinění přiměřeným zadostiučiněním.
28. Obžalovaný je vyučen, aktuálně nemajetný, pobírá pouze invalidní důchod prvního stupně, jsou proti němu vedeny exekuce. Výdělkové možnosti obžalovaného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody či po něm jsou zjevně omezené. Na druhou stranu lze předpokládat, že i po výkonu trestu odnětí svobody bude obžalovaný mít možnost si najít přiměřené zaměstnání. Bude tedy záležet zejména na jeho aktivitě při vyhledání takového zaměstnání, které mu umožní soudem stanovenou náhradu nemajetkové újmy poškozených uhradit. Soud tak s ohledem na výši přiznané nemajetkové újmy nepovažuje povinnost obžalovaného ji uhradit za nepřiměřenou či likvidační.
29. V souladu se stávající judikaturou lze konstatovat, že uplatněné nároky poškozených jsou spíše nižší, zejména co se týče poškozené [REDAKCE]. Soud dospěl k závěru o důvodnosti a přiměřenosti požadavku poškozených na náhradu nemajetkové újmy ve výši, s jejímž nárokem se připojily k trestnímu stíhání – [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] Kč, [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] Kč a [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] Kč, a proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno a přiznal poškozeným nárok na náhradu nemajetkové újmy v rozsahu, v němž se k trestnímu stíhání obžalovaného připojily.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podáván, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené trestným činem, za který byla obviněnému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů. Žádost o uspokojení takového majetkového nároku je poškozený povinen podat Ministerstvu spravedlnosti České republiky nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku (trestního příkazu), nebo do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým mu byl jeho majetkový nárok přiznán. Po uplynutí této lhůty právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Pardubice 22. dubna 2024

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].